

הפותרת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום רביעי כ"ט אב תש"פ | דף היומי בבלי: עירובין י | דף הכולל: עירובין קה.
דף היומי בהלכה: מתחילת סימן תק"ו עד סעיף ג'.
מוסר: אהבת חסד - אות ז' עד אות י'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: פרק א מידה ז עד סוף פרק א

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

זו היתה אחת הפעמים הבודדות ששמעתי את ראש הישיבה זצ"ל מדבר על סגולות | "אלול בקפסולה?!!" – אחרי המאמר המרתק של הרב גנוט כבר תסתכלו על זה אחרת | ואל תפספסו את הראיון המיוחד עם שלמיהו משיבת יקירי ציון בירושלים של בית שני | 1958

חדשות דרשו

היום: רבבות בני ישיבות מכל רחבי תבל ישתתפו במבחן המסכם של תכנית 'בזכות התורה'

משה גולדשטיין

כ-50 אלף תלמידים ייבחנו היום, ערב ראש חודש אלול, במאות מוקדים ברחבי העולם על החומר שנלמד בחודש האחרון במסגרת תכנית 'בזכות התורה' של ארגון דרשו • למעלה ממיליון שעות של שיעורי תורה נשמעו בקו השיעורים המיוחד

על מנת לאפשר את קיום המבחנים בצורה בטוחה ולפי הוראות משרד הבריאות, נבחרו מאה מוקדים שונים ברחבי הארץ. המבחן יערך היום, יום ד' בין השעות 10:30 ל-13:00. מועדי המבחן מתפרסמים בהודעות רשמיות של ארגון 'דרשו' בעיתונות. ובקו השיעורים של 'דרשו' 077-2222666. ההחלטה לקיים את המבחנים על פני כמה שעות היא על מנת לאפשר משמרות מתחלפות של נבחנים ללא צפיפות ודוחק.

המבחן על החומר שנלמד במסגרת 'תכנית בזכות' יכלול 20 שאלות במסכת כיצד מברכין - גפ"ת, ועוד חמש שאלות על מסכת אבות, והוא נערך ע"י תלמידי חכמים מופלגים הבקיאים בסוגיות, וצוות מגיחים מיוחד שעבר וניפה והגיש מבחן ברור ואיכותי לתלמידים היקרים דורשי ה' ומבקשי שמו.

במחלקת המבחנים של ארגון 'דרשו' מבקשים להבהיר כי אין צורך בהרשמה למבחן, וכל מי שלמד ובקי בחומר הנלמד

אשריכם בני החיל: רבבות בני ישיבות מכל העולם היהודי גיעו היום למאות מוקדי מבחן ברחבי העולם, וייבחנו על לימודם בחודש האחרון במסגרת תכנית 'בזכות התורה' של ארגון 'דרשו'. עשרות אלפי בחורי החמד היקרים, החל ממכינה לשיבה ועוד ישיבה גדולה, למדו בהתמדה את פרק 'כיצד מברכין' במסכת ברכות, וכן השתתפו בלימוד ב'פרקי אבות' לפי סדר 'קנין חכמה'. הלימוד המיוחד יצא לדרך בעקבות קריאתם של מרנן ורבנן שליט"א שבאגרת מיוחדת קראו לתלמידי הישיבות להתחזק דווקא בתקופה הזו בלימוד התורה הקדושה, כהכנה לחודש אלול הבעל"ט.

בימים האחרונים עמלו בארגון דרשו על הכנת מקומות המבחן שיקלטו את רבבות הנבחנים שמבקשים לבחון את ידיעותיהם בחומר הנלמד בחודש האחרון, לשנן ולחזק את ידיעותיהם בהלכות ברכות.

עם סיום התכנית, ב'דרשו' מציינים כי לפי הרישומים במערכת הארגון בסוף השבוע הנוכחי, למעלה ממיליון שעות של האזנה ולימוד נשמעו ב'קו השיעורים' המיוחד, המכיל עשרות אלפי שיעורי תורה. אליו פנו תלמידי ישיבות מכל רחבי תבל, על מנת להחכים ולקנות דעת בסוגיות שנלמדו בפרק 'כיצד מברכין'.

העובדה שמרנן ורבנן, ראשי ישיבות וגדולי הדור שליט"א הם אלו שמסרו את השיעורים גרמה לכך שגם יהודים שאינם בני ישיבות, אברכים ותלמידי חכמים הצטרפו לשמיעת השיעורים בסוגיות המרתקות של הלכות ברכות, הנוגעות כידוע לכל יהודי, בכל רגע בחייו.

יכול לגשת למבחן באחד המוקדים. עוד מבהירים בארגון, כי יש להקפיד ולמלא את המבחן לפי הכללים המופיעים ע"ג המבחן, ובמידה ויש משהו לא ברור ניתן לפנות לרכז הנמצא בשטח. רק לאחר בדיקת המבחן, המלגה המתאימה, שנגזרת מההצלחה במילוי כל התשובות כיאות, תועבר לנבחנים במזומן.

המבחן הינו בינלאומי ומתקיים במדינות רבות ובכמה שפות, ויהיה למעשה המבחן היהודי הגדול בעולם, ויקיף לפי הערכות בארגון דרשו, לא פחות מ-50 אלף נבחנים. בכל מדינה, ההנהגות בנושא הקורונה שונה, ובארגון 'דרשו' התייעצו בכל מקום עם גדולי ישראל ועם שרותי הבריאות המקומיים על מנת לערוך את המבחן בצורה בטוחה ככל הניתן.

אני לדודי ודודי לי

קידוש ד': זמן אלול יפתח בהיכלי התורה והישיבות הקד' בחיזוק אדיר ובגידול ניכר במניין הלומדים

בברכת מרנן גדולי ישראל שליט"א ישיבות רבות יהלו את זמן אלול מזהר, ערב ראש חודש, במתווה שאושר על-ידי גורמי הבריאות • תורה מגנא ומצלא

בחשיבות עמל התורה דווקא בימים הרפויים של ימי בין הזמנים והמשך רציפות ההתעלות הרוחנית מזמן קיץ לזמן אלול, ובפרט בימי הקורונה, תוך אגירת כוחות לקראת חודש אלול, בהגברת חילים ללימוד התורה, כאשר שכר הלימוד וההתמדה הוא לאין ערוך ושיעור. עוד עוררו גדולי התורה וראשי הישיבות שליט"א, בשיעוריהם ובשיחותיהם בישיבות בין הזמנים בכל אתר ואתר ובשיחות שנמסרו בקווי הטלפון ובהם בקו המיוחד "קול מבי מדרשא" בית המדרש החי ביוזמת "יתד נאמן", כי בני הישיבות הם ליבה של האומה כולה, וככל שישקיעו מרצם בריכוז ושקיעות עמל התורה, תוך שימת דגש לקיום דברי התנא "עשה לך רב", הוכח בכל הדורות כי בהתבטלות לגדולי התורה ולראשי הישיבות מתוך שקידת התורה ועיונה, זוכים לרכוש קנייני נצח של תורה.

עוד הדגישו ראשי הישיבות והמשגיחים שליט"א, כי בהיכנס חודש הרחמים והסליחות על בני הישיבות לחפש דרכים להתעלות בכל שטחי העלייה, הן בתורה והן ביראה ובעבודת ד' והתרחקות מכל המפריעים הנשלחים על-ידי היצר לעתים אף לתוככי עולם התורה באופנים שונים.

עת רצון

זמן אלול, המהווה פרק חדש עבור המוני הלומדים בכל אתר ואתר הפותחים שנה חדשה מתוך הזדמנות נפלאה להתעלות ביתר שאת בעבודת ד' ובעמל התורה, ובהכנה ראויה לימי

רבות רבבות בני הישיבות הקדושות ואברכי הכוללים יפתחו את זמן אלול הבעל"ט, כאשר ישיבות רבות יפתחו את שערי הישיבה הקד' מחר, יום רביעי, ערב ראש חודש אלול, בברכתם של מרנן גדולי ישראל שליט"א, לנוכח נגיף הקורונה אשר חייב היערכות רבה בפתיחת הזמן בהיכלי הישיבות הקדושות.

פתיחת זמן אלול הבעל"ט, כאשר ישיבות רבות נפתחות מחר, ערב ראש חודש, בהשתתפות כל הבחורים, מהווה קידוש ד' עצום בהשתוקקות להצטרף להיכלי בית ד', בפרט בימים אלו של הכנה רבה לקראת יום הדין הבעל"ט, כאשר נגיף הקורונה מכה בעולם כולו וכלל בית ישראל זקוק לישועות רבות ולזכויות התורה והתפילה.

חיזוק עצום בבין הזמנים

זמן אלול בהיכלי הישיבות הקדושות נפתח עם אלפים רבים המתווספים לגיונו של מלך, לאחר תקופת בין הזמנים שהייתה אף היא רוויה ביתר שאת ועוז בלימוד התורה ומתוך חיזוק עצום בצלו של נגיף הקורונה, כאשר בכל אתר ואתר בני הישיבות הקדושות ואברכי הכוללים וכלל הציבור התחזקו שבעתיים בעמל התורה ובניצול הזמן לתורה ותפילה. קול יעקב התרונן בעוז בבתי המדרשות ובבתי הכנסיות כפי המתכונת המאושרת ובבתי ישראל בכל אתר ואתר.

מרנן גדולי ישראל שליט"א וראשי הישיבות שליט"א, עוררו

כמו כן, למרות הניסיונות מצד גורמים שונים למעט תורה ולומדיה ועל אף הקשיים הכלכליים המעיבים על ראשי מוסדות עולם התורה, ניכרת התרחבות רבה בהיכלי הישיבות והכוללים בריבוי התלמידים מבקשי ד', המגינים על כל יושבי הארץ והעולם כולו בלימוד תורתם, וכפי שהובטחנו "כי לא תשכח מפי זרעו".

(יחיאל סבר - יתד נאמן)

הרחמים והסליחות, ייפתח באווירה עילאית ומרוממת בהתגברות על ניסיונות הזמן, כאשר ראשי הישיבות מעודדים וממריצים את התלמידים בלימודם בתחושה עמוקה של עת רצון, וכפי שעורר מרן הרב מפוניבז' הגרי"ש כהנמן זצוק"ל, שיום פתיחת הזמן הוא עת רצון, וראוי לעורר תפילות ובקשות להצלחת הלימוד ומניעת כל ניסיון לפגוע בעולם התורה ועמליה.

סגולות וישועות

"בזכות התורה" - הסגולה הבודדת שנשמעה מפי מרן הגראי"ל שטיינמן זצוק"ל בערוב ימיו

מאוצרותיו של הגאון רבי אליעזר טורק שליט"א

הרע עובד קשה מאוד כדי לעמעם ולהחליש את ההתעוררות המתבקשת בזמן זה ולעוקרה משורשה.

יש לו במאגרו כיסויים רבים ותחפושות לרוב, בהם הוא רגיל ומומחה להשתמש כדי להכשיל את האדם. בכל פעם הוא ממלא אותו בתחושות שונות של כבודות, נחיתות, חולשה ותשישות, ושאר דמיונות שוא, או מרפה את ידיו: 'בכל מקרה לא אצליח ללמוד כל הזמן', 'בכל מקרה אין לי סיכוי לדעת את כל המסכת', ובכך הוא מסיטו ממילוי תפקידו.

אולם הדרך הבטוחה היא להתעלם ממנו בשלב הראשון, ולהתאמץ בכל הכח למרות הקושי הכרוך בדבר, ואין עצה ואין תבונה אחרת מלבד זה. הנסיון מורה שכאשר ממשיכים הלאה כרגיל במלוא החשק והמרץ, התחושות הללו חולפות. אמנם תמיד יהיו נסיונות, אך בכל אופן הוא ירגיש הקלה מסויימת מהקושי עמו הוא התמודד בתחילה.

ההסבר ההגיוני לזה הוא, כי כאמור כל הקשיים שהיצר הרע מציב לאדם בתחילת דרכו מבוססים על דמיונות והפחדות סרק, ומטרתן אחת להחליש את האדם ולמוסס את שאיפותיו ורצונותיו, אך ככל שחולף הזמן אכן מבחינים כי בכל המחשבות הללו אין כל ממשות אמיתית.

(מתוך אוצרותיהם אמלא)

שמעתי דבר נפלא מידידי העסקן הרפואי איש החסד הרב אליעזר קפלן שליט"א. לפני שנים אחדות שהה בביתו של מרן ראש הישיבה הגראי"ל שטיינמן זצ"ל בעת טיפול רפואי מסויים שנאלץ לעבור, וכדי להסיח את דעתו מהכאב של הטיפול, אמר לו הרב קפלן: "ראש ישיבה! היום מתחיל הזמן בהיכלי התורה הישיבות".

למשמע הדברים חיך הרב שטיינמן חיוך רחב, והיה נרגש מאד.

לאחר דקת דומיה אמר בקול נשנק מדמעות: "תחילת הזמן הם ימים כה גדולים, בזכות התורה אפשר לפעול בה כל כך הרבה ישועות על ידי תפילה".

הרב קפלן הוסיף ואמר לי: "בשנותיו האחרונות של הרב שטיינמן הייתי כמעט בן בית אצלו, ויכולני להעיד, כי כמעט בשום פעם לא שמעתי אותו מדבר על עניינים סגוליים. זו היתה אחת מהפעמים הבודדות ששמעתי אותו מדבר על מושג של סגולה..."

להתחלה יש כח מיוחד במינו!

אולם יש לדעת, כי את הסוד המופלא הזה על כח ההתחלה, מכיר היטב גם אותו מלך זקן וכסיל, היושב על מפתחי הלב ומבקש בכל רגע להפילנו במכמוריו. כשם שאנו מבינים שעלינו להתאמץ יותר בתחילת הזמן מפני סגולתו ומעלתו, גם היצר

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

"תמיד ידעתי שהוא משופע באהבת תורה גדולה, וגם הר"מים שלו מציינים זאת תמיד בחיבה יתירה. אבל עד שראיתי איך הוא לומד שם 'בתוך הניילון' - לא האמנתי..."

ומה קרה בתשעה באב? - סיפור מפעים על אהבת תורה נדירה של בחור צעיר

עליהם - הבן שלי שיחי' מצא את עצמו בתוך הגמרא ומפרשיה. וכשאני אומר 'מפרשיה', הכוונה היא לראשונים ואחרונים שנערמו על הסטנדר שלו, ובהם כאלה שהעיון בדבריהם מצריך ריכוז גדול במיוחד, כמו ה'שב שמעתתא', 'אבני מילואים', 'שאגת אריה' ועוד. עד תשעה באב הוא עוד 'הסתדר' עם עצמו. הבעיה הגיעה כאשר נכנס הצום, והבחורצ'יק שלנו 'נכנס לבידוד' גם מהגמרא האהובה עליו, כמו כל עם ישראל המתאבל על חורבן בית המקדש... בשעות הבוקר של יום תשעה באב, הבן מרמז לי שאתקרב אליו, וכשבאתי הוא אומר לי בלחש: "אבא, אינני יכול יותר. אני חייב לחזור לגמרא, אחרת אינני יודע מה יקרה לי בבידוד שנגזר עליי בשל הקורונה"... הוא הוסיף שלפני הצום עסק בבירור סוגיה ב'שב שמעתתא' - "ואני מרגיש שאם לא יתירו לי בשל המצב המיוחד בו אני נתון לחזור ללימוד הרגיל - מצבי הנפשי יתדרדר..."

כיון שראיתי שהוא דובר אמת, התקשרתי לאחד הרבנים החשובים בעיר ושטחתי לפניו את כל הסיפור, תוך שאני מדגיש שמדובר בצורך נפשי כביר, שנוצר כתוצאה מהבידוד בו נתון הבן יקר - ושאלתי האם אפשר להתיר לו את הלימוד.

הבאתי את הסיפור המרטיט, מסיים הת"ח, כדי להוכיח לעצמנו לאיזו דרגה יכולים להגיע הצעירים שסביבנו. נכון שלא כולם כאלה, ולא כולם מסוגלים להגיע לדרגות כה גבוהות בלימוד, ובחשק הלימוד, אבל נוכל להפיק מכאן הוכחה וראיה מוחצת לאן אפשר להעפיל על ידי התמדת אמת בלימוד התורה.

זו היא סניגוריה על עם ישראל כולו, ויהא רעווא מקמי שמיא שזכות לימוד התורה תגן בעדנו ובעד כל כלל ישראל, ונזכה בקרוב לראות בישועת הכלל והפרט, ולצאת מאפילה לאור גדול.

(קול ברמה - בטאונה של רמת אלחנן)

אם חיפשנו בימים הקשים העוברים עלינו סניגוריה על עם ישראל, מצאנו באותה בסיפורו של אחד הת"ח ברמת אלחנן, שהתקשר אלינו וביקש לפרסם את סיפורו, ויותר נכון: הסיפור הוא של בנו, הלומד באחת הישיבות בבני ברק.

האמת היא, אומר הת"ח מוותיקי רמת אלחנן, שגם אני עצמי לא האמנתי שהבן שלי נמצא בדרגה כה גבוהה, אבל התמונה דיברה בעד עצמה, והיא משקפת את הסיעתא דשמיא לה זוכה כל מי שמוסר את עצמו על התורה, כפי יכולתו.

בני זה, הוא ממשיך, למד עם חברותא בישיבה, ומשהתברר שהחברותא חלה בקורונה, הבן שלי היה צריך להיכנס לבידוד מאמצע תשעת הימים עד שבוע בתוך בין הזמנים. כרחם אב על בנים ריחמתי עליו בצורה לא רגילה. הימים היו ימים חמים מאוד, ובביתנו יש בקושי מזגן אחד הפועל לא הכי הכי, והוא עוד נכנס לבידוד, מאחורי ניילון וכו'.

תמיד ידעתי שהבן הזה משופע באהבת תורה גדולה, וגם הר"מים שלו משבחים אותו תמיד ומציינים זאת בחיבה יתירה. אבל עד שראיתי איך הוא לומד 'בתוך הניילון', לא האמנתי. הבחור הזה ישב ולמד בשקידה ובשקיקה, ממש ללא הפוגה. במשך כל שעות היממה התנדנד ליד הסטנדר האהוב שלו, כשהגמרא פתוחה לפניו. כמו כל התיאורים המסופרים על גדולי ישראל, שלא נטשו את הלימוד גם בעת צרה. והנה זה קורה בתוך הבית שלי, ולא עם גדול בישראל, אלא בחור צעיר - שבקושי הגיע לגיל 20.

הלימוד שלו היה בשמחה רבה, וניכר היה עליו שרק שורות הגמרא מסוגלות להכניס בו חיות, ולא שום דבר אחר. בעוד שאצל אחרים הנכנסים לבידוד, צריכים להרעיף עליהם משחקים וחומרי-קריאה שישמשו להם לתעסוקה, וישכיחו את מנת הסבל העוברת

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

כמה עלי לשלם? - שאלתי, והנהג נקב במחיר מלא של נסיעה מירושלים לבני ברק. הופתעת, הרי נותרה רק נסיעה קצרה? אבל שום חשד עדיין לא עלה בלבי. לקח לי בדיוק חצי דקה, בסיבוב בכביש הראשי, להבין את הטעות המצערת...

צילום: בעריש פילמר

הגה"צ רבי אריה שכטר זצ"ל, על כוחה של נגיעה אישית

לקח לי בדיוק חצי דקה, בסיבוב בכביש הראשי, להבין שהאוטובוס הזה בעצם נוסע לירושלים, לא לבני ברק... הרהרתי: למה לא קלטתי את זה קודם? והרי כמה וכמה נורות אדומות היו אמורות להדליק אצלי? אם הנהג הראשון אמר שאין סיכוי - איך השני הסכים כל כך בקלות? בנוסף, למה שנהג יקח מחיר מופרז? ולמה הנוסעים שעלו אחריי שילמו בלי אומר ודברים? והבנתי: הייתי מרוכז אך ורק בעצמי! לנגד עיני היה רק דבר אחד - אני צריך להגיע לבני ברק! משום כך לא התייחסתי לכל האיתותים והנורות האדומות שמסביבי. זוהי כוחה של נגיעה אישית. אדם לא יכול לראות את האמת מחמתה! לכל הפחות כן הרווחתי דבר אחד: במחלף לוד רמלה ירדתי ושמתי פניי חזרה לבני ברק. לחופה כבר לא הגעתי, אבל לשיעור הגעתי, והיה לי שיעור מן המוכן! סיפרתי להם את כל הקורות אותי, ואמרתי שזהו היסוד הגדול ל'שלום בית'. הבעיה הגדולה בשלום בית מתחילה בכך שכל אחד - מכח הנגיעות האישיות שלו - סבור שהוא הצודק. הוא מרוכז בעצמו, ולא מחפש את האמת. אם כל צד היה מסוגל לראות את האמת, ולהבין גם את הצד השני - שלום הבית היה פורח ומשגשג. אדם צריך לשים על עצמו 'שופטים' ושוטרים' כדי לשפוט משפט אמת. והדרך להצלחה בכך היא על ידי לימוד התורה הקדושה, שמחנכת ומאמנת אותנו לחתור להגיע לאמת הצרופה, בלי לוותר על קוצו של י"ד.

(מתוך 'אריה שאג')

יום אחד היה עלי להגיע מראשון לציון לבני ברק, לחופה שנועדה לשעה 7:45, ולאחר מכן, בשעה 9:00, הוזמנתי למסור שיעור בנושא שלום בית. עמדו לפני שתי אפשרויות: או לנסוע בקו 164, שאמור היה להגיע לתחנה בדקה הקרובה, אבל הוא מגיע רק עד צומת קוקה קולה - או לחכות לקו 317 שנכנס לתוך בני ברק, אבל הוא אמור להגיע לתחנה רק בעוד רבע שעה. החלטתי לנסוע בקו 164. כשהגענו לתחנה שבמסוף תל השומר, הבחנתי בקו 400 שעומד לפנינו, באותה תחנה, גם הוא לכיוון בני ברק - כך חשבתי. המסוף היה עדיין חדש ולא הייתי בקי באוטובוסים שנוסעים שם. הייתי בטוח שקו 400 הזה הוא לכיוון בני ברק. נגשתי לנהג האוטובוס וביקשתי שיעשה לי טובה: תמתין לי רבע דקה, אני רוצה לבקש מהנהג של קו 400 שלפנינו שיעלה אותי לבני ברק, ואם יסרב - אני חוזר אליך. תשובתו היתה: "אין סיכוי שהוא יקח אותך, בתחנה הזאת הוא כבר לא מעלה נוסעים לבני ברק, אבל אני מוכן לחכות". הודיתי לו ורצתי לקו 400. שאלתי את הנהג: אני יכול בבקשה לנסוע אתך? - "בכבוד, בשמחה. תעלה..." סימנתי לנהג שמאחורה שאני נשאר באוטובוס הזה, והוא הפליג לדרכו. שאלתי את הנהג: כמה עלי לשלם? - והוא נקב בסכום של נסיעה של ימימה מירושלים לבני ברק, למרות שנותרה רק נסיעה קצרה... שום חשד עדיין לא התעורר אצלי. בלבי התרעמתי עליו מאד: מה החוצפה הזאת לגבות מחיר מלא של נסיעה?... אבל, לא היתה לי ברירה, הרי אם ארד ואקח מונית - לא יעלה לי פחות. מה גם שעוד שנים שעלו אחריי שילמו את המחיר המלא, בלא אומר ודברים.

להתחיל את היום ברגל ימין
 חוויה רוחנית מדי יום אצלך בחייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
 הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:
dirshu@dirshu.co.il

הפורתח בכל יום..
 המייל היומי של 'דרשו'

איש אינו יודע כיצד ייפתח 'זמן אלול', "במחנים או במבצרים", בקפסולות סגורות בתוככי אגף פנימיה נעול, או בהיכל מלא וגדוש בקול-תורה מהדהד. כיצד אמור הבחור הצעיר להתחיל את מסלול הישיבה-גדולה שלו בתנאים שכאלה?

"אלול בקפסולה?" - כן, זה אפשרי בהחלט | מאמר חובה מרתק
מאת הרב הגאון רבי שמואל ברוך גנוט שליט"א, ר"מ בישיבת משאת המלך באלעד

הזה, בו קושרים המבוגרים קשר אמיץ של תורה עם הצעירים, שזה מקרוב באו להיכל הישיבה. "ובכלל, עצם הצפייה מהצד בבחורים הבוגרים יותר, תגרום לך להבין מה היא באמת ישיבה, מה תפקידך במקום המיוחד הזה", הסביר לו אבא, מרביץ תורה בישיבה בעצמו.

מהחלומות הוורודים, אל המציאות

---- אך בריה אחת שפלה, זערורית, כזאת שנראית רק בעין מיקרוסקופית, טרפדה למוישי, ולעוד מאות מחבריו, את כל החלומות.

בריה קטנה זו, נגיף שברא הקב"ה יתברך, וקורונה שמה. איש מאתנו אינו יודע עד מה. הקב"ה הראה לנו בכל מהלך התקופה, שרק הוא קובע ומחליט מה יתרחש כאן, משעה לשעה. איש אינו יודע כיצד ייפתח לו 'זמן אלול', האם "במחנים או במבצרים", בקפסולות סגורות או בהיכל אחד מלא וגדוש בלומדים. האם אלול התש"פ יקבל את פני בני שיעור א' החדש היישר לזרועות בית המדרש הגדול, או שמא, חלילה, אל תוכככי אגף פנימיה סגור ונעול, רצוף ניילונים ומודעות של "אין יציאה", מנותק כליל מיתר שיעורי הבחורים הבוגרים.

יתכן מאד שמוישי ומאות מאות מחבריו ייכנסו לישיבה הגדולה, תוך כדי ניתוק כמעט מוחלט מיתר בני הישיבה. מוישי לא יפגוש ביום הראשון של אלול את בית המדרש ומאות הסטנדרים שלו. הוא לא ישמע את קריאת קבלת עול מלכות שמים יוצאת מפי מאות הבחורים יחדיו. הוא, ועוד כמה עשרות מחבריו החדשים, יועברו אל ה'קפסולה'. יתכן שבאותה 'קפסולה' ילמדו כל בני השיעור החדש. יתכן שרק חצי או רבע מהם יהו עימו יחד.

מוישי רצה להגיע לישיבה-גדולה, הגדולה מאד מבחינה מספרית, בכמות ובאיכות, אך לבסוף, לפחות באלול הקרוב, הוא ילמד תורה ומוסר, יתפלל וגם יאכל, רק עם עוד 24 בחורים...

כולנו תקווה ותפילה שלא כך יהיו פני הדברים. אין דבר טוב ונהדר יותר מלמוד תורה בהתמדה יחד עם עוד מאות צורבים, כשבלבבות כולם מקננת שאיפה אחת, "שבתי בבית ה' כל ימי חיי". אך לא אנחנו קובעים. הקב"ה מחליט, ואנו לומדים תורה בכל מצב ועת, גם בצל כתר נסיון הקורונה.

לרגע הזה חיכה מוישי בכליון עינים כבר חודשים רבים. הוא נעמד בפתח ביתו, נשק לאמו הנרגשת והדומעת, חיבק באהבה את האחים הקטנים, העמיס על כתפיו תרמילים מלאים כל טוב, הרים בידו מזוודה ענקית ופנה יחד עם אבא אל תחנת האוטובוסים הסמוכה, בדרכו אל הישיבה הגדולה, שאת שעריה יפקוד כעת לראשונה, בדרך העולה בית ק-ל.

כולם סיפרו לו על היכל בית המדרש הענק של הישיבה, על מאות מאות הצורבים היושבים יחדיו, מסתופפים ליד הסטנדרים ולומדים. הוא עצמו ביקר כאן בשנה שעברה ונשאב בין רגע לאוירה המשכרת, לקולות מאות הבחורים, המתנצחים זה עם זה, מקשים ומתרצים, שוקלים וטרים, מתדיינים ביניהם בשילוב נפופי ידים, פותחים ספרים ומעיינים. קול התורה של מאות הבחורים, מנגינת התורה העדינה, שבתה את ליבו כבר אז, ביום קייצי אחד, כשביקר בישיבה הגדולה.

הוא נשאר אז גם ל'סדר מוסר'. ספר 'אורחות צדיקים' פתוח לפניו, אך עיניו שוטטו אחר המחזה המפעים. מאות בחורים, שזה עתה שאגו את שאגת הלימוד, עיינו עכשו בספרי מוסר, מנגנים את המנגינה המוסרית הנוגה והשקטה, מחשבים את חשבון נפשם האישי.

המעריב, אוי, המעריב שאחרי ה'מוסר'. מוישי חש כאחד מעצי היער. מתנועע ברגש, יחד עם מאות מאות הבחורים. מעולם לא שמע קריאה נואשת, מתחננת שכזאת, של "ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים".

ואז השקט. שקט של שתי שניות. השקט שלפני סערת ה'שמע ישראל'.

מאות בחורי הישיבה, אליה כה נכסף, קראו בקול גדול את הקריאה היהודית העתיקה, "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד", וקולו של המשגיח הנערץ עולה על כולנה, קושר כתרים למלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

מוישי שמע מאחיו הגדולים על בני ה'קיבוץ', על לומדי ה'ועדים' הגבוהים בישיבה. אלו שצעדו כבר כברת דרך משמעותית בישיבה. על רצינותם, שאיפותיהם והתמדתם. בישיבה שלנו, כך סיפרו לו חברים אותם הכיר מהישיבה-קטנה משנים קודמות, לומדים בחורי ה'קיבוץ' עם בחורי שיעור א', לפחות פעם בשבוע. 'אילן', זה שמו של המפעל הישיבתי הנודע

קפסולה - היתרונות, וגם האתגרים

אם כך, כיצד בן ישיבה לצעירים, העולה לישיבה גדולה, אמור להתחיל את מסלול הישיבה גדולה שלו בתנאים שכאלה? קודם כל, להירגע....

העובדות מדברות בעד עצמם, והן פועלות, במידה רבה, דווקא לטובתך, בחור צעיר העולה כעת לישיבה-גדולה.

בחור הנכנס בשערי הישיבה הגדולה, נפגש קודם כל ברעש הלימוד הגדול העולה מכתלי היכל הישיבה. הוא נפגש בראש ובראשונה בקולות הלימוד הרמים, באוירה האדירה שהכמות המספרית של מאות בני הישיבה יוצרת, בתפילות ההמוניות ובתחושה שהוא, מכאן ואילך, בורג קטן בתוך מערכת עצומה ונהדרת של 'שטייגען'. וזה נכון. אין ספק שהכמות משדרת עוצמה שאין כמותה.

אך מיד למחרת רגעי עוצמות הרגש הללו, מתעסקים בני שיעור א' בתוככי עצמם. כבר בב' באלול נכנסים רק בחורי ועד א' לשיעור הראשון שלהם עם הר"מ החדש. מרגע זה ואילך הם רואים וצופים מהצד בבחורים מהשיעורים האחרים ובני ה'קיבוץ', אך הם בעיקר עסוקים בעצמם, בבניית השיעור שלהם. בחורי ועד א' לומדים, בכל סדרי היום והלילה, עם בני השיעור שלהם ורק שלהם. התחרותיות וקביעת המעמדות הסמויה, מתבטאת רק למול בני השיעור שלהם עצמם. הם מרוכזים זה בזה, בחברותות, בבחורים היושבים לצידם ובבחורים הטובים שבשיעור שלהם.

הוא אומר: בכל מקרה מוישי וחבריו לשיעור א', היו ממוקדים ראשם ורובם בבניית רמת הלימוד והאווירה בשיעור שלהם. כך ש'קפסולה' הכוללת אך ורק את בני השיעור החדש בישיבה, רק תועיל יותר להתמקד במבנה העדין, הלימודי וגם החברתי, של השיעור. ואדרבה, היא תאפשר להם להתמקד יותר בעצמם, בחברותות ובחברים החדשים, ללא הסחות דעת מבני השיעורים הגבוהים יותר. כך ייבנה לו השיעור ומעלותיו ביתר נינוחות, בלי התערבות של בני הישיבה האחרים.

אבל, וכאן מגיע לו ה'אבל' הגדול.

כשם ששיעור א' בישיבה קטנה אינו "כיתה ט'" של החיידר, כך גם כן ועד א' בישיבה גדולה אינו "שיעור ד'" של הישיבה לצעירים.

כשבחורים שסיימו עתה את שיעור ג' בישיבה לצעירים עולים לישיבה הגדולה, הם פוגשים מיד את אוירת הברגות והרצינות האופפת את הישיבה ומסדרונותיה. האווירה הברגותית והרצינית שבישיבה, נוצרת בעיקר בזכות הגיל הבוגרת יותר, אלו שלמדו בישיבה מספר שנים וקלטו את סגנונה ואופיה. משובות הנעורים והקלילות המאפיינת בדרך כלל בחורים צעירים יותר, מוחלפת במהירות בכובד ראש, רצינות ושאילות, על ידי חיקוי וקבלת דוגמה מוחשית חיה ובראיה מהבחורים המבוגרים בישיבה.

כאשר בחורים מגיעים מהישיבה הקטנה ורואים בעיניהם

בחורים מבוגרים שאינם מזיזים את הראש מהגמרא במשך שעות, כשהם שומעים שפלוגי סיים ש"ס בעיון ושאלמוני נבחן על כל נשים- נזיקין עם כל הראשונים והאחרונים, הם מתבגרים ומתרחנים כמעט ברגע אחד. אין ספק שאווירת הלימוד, הרמה הלימודית, העמל והשקידה של המבוגרים, וגם שיחות החולין שלהם בארוחות, מסייעת לצעירים לחוש ולהרגיש מה תפקידו האמיתי של בן הישיבה.

וכשמוישי וחבריו יפגשו רק את בני השיעור שלהם, לא יחוש את האווירה הכללית ולא יפגשו עם הבוגרים יותר, ישנו חשש גדול שוועד א' בישיבה הגדולה ימשיך את שיעור ד' שבישיבה הקטנה....

לשם כך דרושה משמעת עצמית. בגרות אישית והחלטה קולקטיבית בתוככי השיעור החדש, הנרקם לו זה עתה ב'קפסולה'. לא נישאר כאן, בעזרת ה', לעולם ועד. הקורונה חלוף תחלוף לה, כשיעלה רצון מלפני נותן התורה ברוך הוא, ואנחנו ניכנס בשערי היכל הישיבה הגדול, נעסוק בתורה יחד עם מאות הבוגרים מאיתנו. נאזין יחדיו לשיעורים-כלליים של ראש הישיבה ולשיחותיו של המשגיח, ובס"ד גם נתפלל יחד בימים נוראים ונשאג יחד בקול גדול "השם הוא האלוקים". אך כדי שנוכל להגיע אל היכל התורה בשלים ואחראיים, בוגרים ורציניים, עלינו להתלכד יחד, כעת רק ביננו לבין עצמנו, בני השיעור החדש שבישיבה, ולקבוע מסמרות של רצינות ובגרות, שאיפות נעלות וסדר יום לימודי קפדני.

ואם חלילה וחס...

ואם, חלילה וחס, יגיע ראש חודש אלול ומוישי ומאות חבריו, משיעור א' ומיתר שיעורי הישיבה, יאלצו להישאר בבית, לפי הוראות משרד הבריאות וגורמי הרפואה המוסמכים. אם, רחמנא ליצלן, תרצה ההשגחה העליונה שזמן אלול יפתח לו ברבבות בתים ודירות, לא בהיכלי התורה.

גם אם ח"ו כך יהיה, אלול הוא אלול....

ולא, לא רק באלול חייבים ללמוד. גם בתמוז וחשוון, כסלו ואב. אבל אלול, הרי הוא אלול...

---- טוען לו מוישי: ללמוד כעת בבית? כשכל כך הרבה ציפית וחיכית לעלות לישיבה- גדולה? למי בכלל יש חשק וכח ללמוד כעת, כשהכל קורס לי מול העיניים? המזוודות סגורות, החברותות נקבעו כבר זה עידן ועדנים, כולי התרגשות, ועכשו מודיעים לי ש'זמן אלול' יפתח בבית? הבה ותקרא סיפור, מעשה שהיה:

הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א סיפר, שמעולם לא ראה את מרן רבינו הגרי"ש אלישיב זצוק"ל לא משיב על שאלה שנשאל עליה, חוץ מפעם אחת.

ישנה ישיבה בה לומדים כל השנה, כולל ב'בין הזמנים', חול המועד וערבי חגים. בשמחת תורה רקדו הבחורים עד כלות הכוחות וראשי הישיבה סברו שיש לחרוג הפעם ולאפשר לבחורים

ופשוטים יותר, לומדים גמרא עם ביאורים, לומדים משניות וחומש, לומדים שולחן ערוך. לא משנה מה, הם לומדים תורה, כי כל יהודי חייב ללמוד תורה, בין אם זה קל ובין אם זה קשה להם. סבי מורי שליט"א לא למד בישיבות. הוא הגיע לאושוויץ כילד צעיר, עם אחותו התאומה תחי', ויצא משם אחרי הזוועות של ד"ר מנגלה ימש"ו, מותיר אחריו את כל משפחתו, שעלו בלהבות הקרימטוריום. הוא עלה לארץ ועבד כל השנים קשה מאד לפרנסתו, מצאת החמה ועד צאת הנשמה. מאז ומתמיד, עד מאה ועשרים בס"ד, סבא תמיד לומד תורה, משתתף קבוע ב'דף היומי', לומד לעצמו חומש וקיצור שולחן ערוך. תמיד נראה אותו עם ספר ביד. מדוע? כי זאת הייתה התחושה של כל יהודי באשר הוא. הקב"ה רוצה שאלמד, אז אני לומד. נקודה.

לרקוד גם כשאינ תזמורת

וכך אמר לי הצדיק הירושלמי רבי אביש אייזן שליט"א: "אתה יודע למה אני אוהב את סבא שלך ואת כל היהודים שכמוהו? כי לא 'חכמה' לרקוד כשהתזמורת מנגנת. ה'חכמה' היא לרקוד גם כשאינ תזמורת וגם כשהרגליים כואבות"....

אין ספק שכל בן ישיבה צריך להימצא במסגרת ישיבתית בונה וטובה. אך גם אם עדיין לא הוקמה לה מסגרת ראויה, הוא צריך לדעת ולהרגיש שהוא חייב, פשוט חייב, ללמוד. כל עוד לא נכנס הוא בגדר 'אנוס רחמנא פטריה' וכל עוד שאינו עסוק בדברים הכרחיים לצרכי גופו ונפשו, הוא פשוט חייב ללמוד תורה.

קשה לך ללמוד כעת סוגיות מורכבות כמו בישיבה? קשה לך, במצב הביתי הלא נעים, לרדת לעומקי סברות הראשונים והאחרונים? - תלמד מסכתות ב'בקיאות'. תלמד משניות עם ברטנורא, תלמד את הפרשה עם רש"י ורמב"ן. תגיד תהילים. אך אל תתבטל סתם כך, באפס מעש. זה עוון, זה אסור. ואכן, מותר וחובה, גם בדור הנינוח, המחייך והמלטף שלנו, לזכור ולשנן לעצמנו מידי פעם בפעם, שיש שכר על כל מילה של תלמוד תורה. יש גם עונש על כל רגע של ביטול תורה!!

אם כך, מוישי יקירי. או שלוימי, יוסף חיים או אלעזר מנחם. קודם כל אתה יהודי, כמו כל היהודים. כזה שחייב במצוות עשה של תלמוד תורה. אחרי זה אתה גם בן ישיבה מרומם ונעלה, הלומד בישיבה ומתעלה בה, בתוך מסגרת בונה ומחייבת. ואם מסובב הסיבות סובב שכעת אינך יכול להגיע לישיבה, אל תשכח שאתה, קודם כל, יהודי.

מצב לא נעים של שהייה ביתית, 'קפסולה' או בידוד, אינה פוטרת מחובת תלמוד תורה!!!

יומא דפגרא חד פעמי ב'אסרו חג', כיון שהם סחוטים ועייפים. הם נכנסו למרן זצ"ל ושטחו את השאלה. מרן חשב וחשב, שקל את הדברים במוחו ולבסוף אמר: "אינני יודע להכריע. ספק ביטול תורה. תשאלו את ר' שלוימה זלמן".

ראשי הישיבה נכנסו למרן הגרש"ז אויערבאך זצוק"ל ושטחו בפניו את הדילמה. הגרש"ז ישב וחשב, חכך בדעתו ואמר: "אינני יודע מה להשיב, זאת שאלה חמורה של ביטול תורה"....

כשבאים לדון כיצד לפתור את חסרון המסגרות של חלק מהבחורים בתקופת הקורונה, אין ספק שחייבים לפתור את הנושא ולמצוא בעבורם מסגרות מסודרות. המסגרת הלימודית בונה ומרוממת לומדים בכל הגילאים. בוודאי בני תשחורת צעירים.

אך יחד עם זאת חשוב שהבחורים, גם אלו שמאד חיכו להיכנס בשערי הישיבה הגדולה, יפנימו את הדבר הפשוט והבסיסי ביותר, שכל יהודי ידע והרגיש מאז עומדנו על הר סיני.

אתה לא לומד תורה בגלל המסגרת. אתה לא חייב ללמוד רק במסגרת מסודרת. אתה חייב ללמוד תורה, כי כך הקב"ה ציווה אותך. הרמב"ם והשו"ע פוסקים בהחלטיות ש"הכל חייבים בתלמוד תורה, אפילו עני ואפילו עשיר, אפילו בעל יסורים". מי שיכול ללמוד ואינו לומד, מבטל מצוות עשה דאורייתא, חמורה שבחמורות, של ביטול תורה. יש שכר למי שלומד ויש עונש למי שיכול ללמוד ולא לומד.

הבחור מיואש. קשה לו ללמוד ללא מסגרת. גדולי ישראל, על פי צו הרופאים, הורו לנו לקיים מצוות 'ונשמרתם מאד לנפשותיכם' ונעלו את היכלי הישיבות לחלוטין, או למחצה, שליש ורביע. אין לו ולחבריו 'קפסולה' ללמוד בה. אז מה?

האם הוא לא הניח תפילין הבוקר? בוודאי שהוא הניח. למרות שהוא כאוב ועצוב. האם הוא לא התפלל הבוקר שחרית? בוודאי שהוא התפלל. כי למרות היאוש והכבדות האופפת אותו, הוא מבין בפשטות שהיאוש הזה לא פותר אותו ממצוות עשה של הנחת תפילין וממצווה, דאורייתא או דרבנן (תלוי במחלוקת הראשונים), של חיוב תפילה. אם כך, מדוע רק ללימוד תורה יש לו תירוצים וקשיים רגשיים?

ישנם כאלו ששכחו את העיקר היהודי הבסיסי והפשוט. בכל הדורות, גם בדור שלנו, יושבים רבבות יהודים ולומדים תורה כשהם שבים מעבודה קשה ומפרכת. רבבות יהודים שמתקשים להבין דף גמרא לעומקו, נלחמים עם העייפות והקשיים היומיומיים ומגיעים לשיעורים, לומדים דברים קלים

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

"חשבתי שהשמים נופלים עלי", הוא סיפר. "הטלפון מצלצל ומודיעים לי שזכיתי ב-5,000 דולר. זה כמוזבן לא קרה לי אף פעם קודם לכן. בכלל... זאת הפעם הראשונה שעשיתי את המבחן המסכם"

יעקב א. לוסטינגמן בשיחה עם אחד הזוכים המאושרים במבחן המסכם האחרון של 'דרשו'

'הדף היומי', אבל עשה רק את המבחנים החודשיים ולא את אלו המסכמים.

"הפעם החלטתי שאני רוצה לעלות בדרגה. אני משתעשע במחשבה של הצטרפות לתוכנית 'קנין ש"ס', משתדל לחזור על הדפים ולהיות מוכן למבחן הראשון של התוכנית.

"אחד התנאים להצטרפות ל'קנין ש"ס', זה לעשות את כל המבחנים המסכמים של ה-120 דף, והחלטתי שאני נכנס לעניין הזה. קודם כל, כי מבחן של 120 דף הוא בפני עצמו אתגר לא פשוט, ואני נרגש לעמוד בו, ודבר שני כי אני מקווה גם להתקבל לתוכנית 'קנין ש"ס'.

"כמוזבן שהסכום בו זכיתי נתן לי דחיפה ענקית. לא רק לי. סיפרתי בסוד לכמה חברים אודות הזכייה הגדולה. אני לא רוצה לעשות לזה פרסום, אבל לא יכולתי להתאפק, הייתי חייב לשתף כמה חברים קרובים שנבחנו גם הם ב'דרשו'. ראיתי שגם אותם זה מאוד מדרבן להמשיך ביתר שאת.

"אבל האמת האמת", הוא מוסיף בלהט, "שאת הזכייה הגדולה קיבלתי עוד לפני ההגרלה. עצם זה שנבחנתי בהצלחה על 120 דפי גמרא שלמדתי מחוץ למסגרת הכולל, זאת זכייה עצומה, והיא שווה הרבה הרבה יותר מכל סכום כספי שבעולם. 5,000 הדולרים שזכיתי בהגרלה של 'דרשו', רק ממחישים ומזכירים לי כמה שווה לימוד התורה הקדושה, וכמה שמחה ואושר אנחנו שואבים ממנה בכל רגע ובכל שעה".

שלוש פעמים בשנים עורכת הנהלת 'דרשו' הגרלה גדולה בין אלפי הנבחנים ב'מבחן המסכם'. זהו מבחן על 120 דפי גמרא, שנלמדו במשך ארבעה חודשים תמימים במסגרת הדף היומי.

נבחני 'דרשו' שנבחנו על הנלמד מדי חודש בחודשו, יכולים, אם רצונם בכך, לחזור שוב על הנלמד כעבור ארבעה חודשים, ולהיבחן על כל הדפים הללו במבחן אחד גדול ומסכם.

לאחר מכן, עורכת הנהלת 'דרשו' הגרלה גדולה בין הנבחנים שקיבלו ציון עובר, לפי פרמטרים שנקבעו מראש, וככל שהציון גבוה יותר, כך עולים הסיכויים של הנבחן לזכות בהגרלה כי שמו נכנס אליה פעמים נוספות.

ההגרלה היא על 15 אלף דולרים, והיא מתחלקת בין 35 זוכים, כשהזוכה הראשון מקבל את הפרס הגדול על סך 5,000 דולרים, שניים נוספים זוכים בפרס על סך של 1,000 דולרים כל אחד, ארבעה מקבלים פרס של 500 דולרים, ו-30 זוכים נוספים מקבלים פרס של 200 דולרים כל אחד.

בהגרלה האחרונה, שנערכה עם סיום בדיקת כל המבחנים של 'המבחן המסכם' שנערך על 120 הדפים הראשונים של הש"ס, זכה הרב ישראל ק. בסכום הגבוה - 5,000 דולרים טבין ותקילין.

"חשבתי שהשמים נופלים עלי", הוא סיפר. "הטלפון מצלצל ומודיעים לי שזכיתי ב-5,000 דולר. זה כמוזבן לא קרה לי אף פעם קודם לכן. בכלל... זאת הפעם הראשונה שעשיתי את המבחן המסכם". לדבריו, הוא כבר נבחן על הש"ס כולו במחזור הקודם של

הדילמה בפני 'ועד הקודש והמקדש' היתה קשה. האם להטיל על הנערים מהכפר חובת בידוד? ומאידיך, הרי אי-אפשר להניסם לשיבות ללא כל הגבלות. ה'חברים' יברחו מהם כמו מאש. ואז הוחלט ברוב קולות: חייבים לאמץ את מתווה הקפסולות של שנת תש"פ...

הצטרפו למסע היסטורי מרתק עם הרב שמואל פולק אל ה'קפסולות' בשיבות הקדושות בירושלים של בית שני - כולל ראיון מיוחד שאסור לפספס עם שלמיהו מצידון, תלמיד שיעור א' בשיבת 'יקרי ציון' | הלכתא למשיחא? - במהרה בימינו אמן!

במקום לוגו משרד הבריאות וחתימת ידו של ד"ר חזי לוי - מתנוסס על רשימת ההוראות הלוגו של 'ועד הקודש והמקדש'...

ההוראות הן אותן הוראות, וגם הפעם, ההוראות המחמירות ביותר מכוונות דווקא כלפי החרדים. אך לשם שינוי, הפעם,

אלפי אנשים שמאז ומתמיד חיו כטהורים למהדרין, הפכו בין יום לטמאים. עפר ארץ העמים הפך להיות אב הטומאה, ובעקבות רצועה של עמים שחצתה בין גליל לארץ יהודה, כמעט לא היה עולה לרגל מצפון הארץ שלא נטמא בדרכו ירושלימה, וזו רק דוגמא אחת מני רבות.

האנדרלמוסיה החלה להרים ראש. היו אנשים שנפשו חפצה והשתוקקה להמשיך לשמור על הטהרה כדבעי, ובכל מקום שהיה ספק - להם לא היה ספק. החמירו על עצמם בכל מיני חומרות והידורים. התאמצו להרגיל את עצמם לחיים מסוג חדש, רכשו הרגלים והמשיכו לשמור על טהרתם. כנגדם, היו אנשים שנאלצו להתפשר, המציאות לא הותירה להם ברירות. ומכאן, ההפרדה היתה בלתי נמנעת. לא יתכן שאלו ישבו לצד אלו, שכן כל נגיעה בלי שימת לב, כל חיבור לא זהיר, היה עלול לטמא את ה'חבר'.

מני אז החלה קהילה קדושה לפרוח בישראל: קהילת ה'חברים'. בהמשך, נתקבעו כללים והליכות בדרך לכניסה לחבורה קדושה זו, והמשימה להפוך לחבר מן המניין הפכה למשימה של ממש. נדרש היה מהמבקש להוכיח את ידענותו ורצונו העז להתחבר לחבורה קדושה זו.

הפילוג בתוך העם היה קשה מנשוא, לא בכדי היו עמי ארצות שונאים את ה'חברים' שנאה עזה. הריחוק החברתי, הבידול מהתחברות עמם, יצרו חיץ בין שתי קטגוריות. לא בכדי אנו מוצאים בחז"ל תקנות מדורות מאוחרים יותר שכל מטרותן "מפני דרכי שלום". גם בימי הרגל תקנו חז"ל "כל ישראל 'חברים'", שכן לא היתה קיימת אפשרות אחרת לקיים את החג כהלכתו.

דיוני חירום ב'קבינט הקודש'

העולם החל להתרגל לדברים חדשים שמעולם לא שמעו על כך. הסנהדרין, שמלבד שליטתם הרוחנית על כל עם ישראל, היו גם הגורם הבלעדי בניהול הגשמי של העם, על כתפם רבצה האחוריות לתיקון הכבישים ובניית בארות המים לעולי הרגלים, ואנשי ביצוע היו על כל תחום - עתה המציאות כפתה עליהם תיק מזן חדש: ועד הקודש והמקדש.

'קבינט הקודש' יצא לפעולה ודרש ואיזן וחקר את כל הנוגעים בדבר, היכן הבעיות, ועל מה יש לשים את עיקר הדגש. וכך נפלה ההחלטה באחד הימים, שדווקא היכלי הישיבות, בעיקר הירושלמיות, נמצאים בסיכון טהרה גבוה.

"בישיבות מתקבצים ובאים מכל רחבי הארץ תלמידים שחשקה נפשם ללמוד תורה", טענו המומחים, "אחוזים גבוהים מהם הינם בני כפר שבאים עם מעשר שני של אביהם לאכלו בירושלים. עמי ארצות בלי ידע בסיסי בשמירת הטהרה. אי אפשר לשכן את התלמידים בני החברים עם בני עמי הארצות".

הדילמה היתה קשה בפני חברי הוועד, שלא ידעו כיצד לתקן את צעדיהם. האם להכריז עליהם סגר או שמא חובת בידוד? כל הערכה לא נכונה עלולה למנוע מהם להשתלם בתורה. אך האפשרות השניה - לתת להם להסתובב ללא הגבלות - גם היא

ודווקא הציבור החרדי שש על כל הנחייה כמוצא שלל רב. נתק של אלפי שנים לא יצליח לטשטש את רישומה של צורת החיים הזו, חיים עם זהירות ורגישות. במשעולי הגמרא אנו פוגשים בה פעם אחר פעם, בדיונים בענייני טומאה וטהרה, באוכלין ובמשקין, בנגיעה או בשייבה. הדיונים הללו, שהיו אמורים להוות חלק בלתי נפרד מחיינו, לא פחות מדיני תפילה או הלכות שבת - הפכו באותו יום מר ונמהר של חורבן בית המקדש ל'הלכתא למשיחא'. צעירי הצאן וגם מבוגרים מהם לא מוצאים ידים ורגלים בסוגיות סבוכות אלו, שהנתק המעשי חופף עליהן. אבל הנה הקרה לנו ה' הזדמנות. הרה"ג רבי שמואל פולק שליט"א עורך גליונות 'שלהבת' ו'אז נדברו', נדרש למשימה זו תמידין כסדרן, ומצליח בעז"ה בעטו, עט סופר מהיר, לקרב את ההווי היהודי שלפני אלפי שנים ולחוש אותו ממש כאן לידינו. ל'קורונה' הוא נקלע בדיוק כמו כל עמך בית ישראל, ומעבר לנקודות החיזוק והאמונה שהצליח לשזור במאמריו החביבים והנפלאים, הוא אף גילה לטעמו, שהנה, כאן זוהי נקודת ההכנה לגאולה, הזדמנות לסטאז' ייחודי לימות המשיח. הקב"ה מכין אותנו לימים נעלים, ימים שבהם ניזהר לגעת בחפצים - ולא בגלל נגיף כל שהוא, אלא בגלל וירוס אחר לגמרי, חשש טומאה. עד כאן דברי ההקדמה של סופר 'המודיע', הרב יוחנן הרשקוביץ, המביא את מאמרו המרתק של הרב פולק. המאמר ארוך, אך חבל לוותר ולו על שורה ממנו, לכן נביא אותו במספר המשכים על פני הימים הבאים בעז"ה.

עם אחד, שתי קבוצות

לפני התחלת המסע המרתק במשעולי ירושלים דאז, ובהיכלי ישיבותיה מקדים הרב פולק מעט רקע הלכתי והיסטורי להבנת הדברים.

לא ביום אחד הכל התחיל. שנים שנים היו בני ישראל מלוכדים כאיש אחד בלב אחד. מחלוקות הלכתיות עדיין לא נכנסו ללקסיקון. לכל בעיה יש פתרון, כי סנהדרין יש בירושלים שעל פיהם ישק כל דבר ואחריהם אין עוררין. רק בדורות מאוחרים יותר, לקראת אמצע בית שני הפך דבר הסמיכה על קרבנות ביום טוב לסלע מחלוקת, זו הנזכרת במשנה במסכת חגיגה. ונחלקו האמוראים בכוונת מחלוקתם, אם המחלוקת היא בדבר הלכה של שבות או בסמיכה על קרבנות חובה.

בזמן הלל ושמאי, רבו התלמידים שלא שמשו כל צרכם - אומרים לנו חז"ל - ואז התרחש מפנה בקורות ימי עמנו: רבו המחלוקות בישראל. במקביל, החלו לגזור גזירות ותקנות שהרחיבו עד למאד את שמירת הטהרה בישראל. ביניהם ידוע מעשה שהיה שהתקבצו ובאו תלמידי הלל ושמאי בעליית חנניה בן חזקיה בן גוריון, ואמרו "הנכנס יכנס והיוצא יידקר בחרב", ומעליה זו יצאה רשימת הנחיות מפורטות ובהם 18 גזירות, רובן ככולן נוגעות בדיני טומאה וטהרה.

מאז, ארע 'מהפך שלטוני', רעידת אדמה במונחים גלובליים.

לא ישימה, ה'חברים' יברחו מפניהם לכל עבר.
ואז הוחלט ברוב קולות: אין ברירה אלא לאמץ את מתווה
הקפסולות של שנת תש"פ...

נא להכיר: שלמיהו מ'יקירי ציון'

בעקבות כך יצאנו לסיור במתווה הקפסולות של בית שני.
יצאנו בזהירות הנדרשת ופגשנו את שלמיהו, עלם חמודות שזה
עתה נכנס לשערי הישיבה הקדושה.
קול התורה המהדהד בישבת 'יקירי ציון' הפריע לנו להתרכז
בדבריו, הסטנו אותו הציצה בזהירות והוא החל בשטף דיבורו:
"מוצאי בצידון שבנחלת זבולון", פתח שלמיהו את נועם שיחו.
"הורי היקרים שלחו אותי לירושלים כדי שתהיה להם נציגות
בציון, ממנה תצא תורה. מדי כמה חודשים גם הם עולים לכאן
ומעניקים לי דמי כיס - את כל מעות מעשר שני שהצטברו אצלם,
ואני אוכל אותם על טהרת מעשר".

אחר שהתוודענו לכך ששלמיהו נמנה על מצוייני תלמידי
שיעור א', הוא החל להסביר את חלוקת השיעורים: "בדרך כלל
נהוג בישיבות שה'שיעורים' הם לפי שנתון וגיל, אך בישיבה
שלנו זה עובד בצורה אחרת לגמרי. בישיבה שלנו ניתן למצוא
בחור בן 19 ובן 12 באותו שיעור. וזאת משום שאצלנו, שיעור א'
- אלו הבחורים שאוכלים חולין בטהרה ברמה הבסיסית, על פי
רמת ידיעתם במבחני הקבלה לישיבה, בהם נבחנו גם על רמת
הלימוד וגם על בקיאותם בשמירה מטומאה. לשמור ידיו ולשמור
גופו - אלו דרישות המינימום לשיעור א', מה שנקרא טירונות.
מתברר, שבמהלך השנה הבחורים אינם שוקטים על השמרים:
"לצד השאיפות שלנו בלימוד התורה, אנו גם שואפים לעלות
כיתה, לשיעור ב'. אם תשאל מה זה אומר? אוהו, שיעור ב' זה

רמה אחרת. שם לומדים בחורים שאוכלים על טהרת מעשר,
כלומר: לא לאכול ראשון לטומאה. זה אומר שאי אפשר לאכול
בסתם חתונות, ולא קוגלים בקידושים. האמת, שאפשר לאכול,
אבל אחר כל אכילת כביצה ומחצה צריך להיטהר במקווה. כך
מתרגלים במהלך כל השנה, ועם ההתקדמות והעמידה במבחנים,
כולל מבחני פתע, נקבל אישור לעבור לקפסולה הבאה - לשיעור
ב'. משם לשיעור ג' שאוכלים על טהרת תרומה. אך הדרגה מעליה
זו דרגה שאין למעלה ממנה. זאת הפסגה: הקיבוץ.

"בקבוץ יושבים בחורים מרוממים שאוכלים 'חולין על טהרת
קודש', מדובר בבחורים מרוממים בעלי השגה שעדינותם בתורה
ובמידות גם היא מושלמת וניכרת בעליל. מרגע הכניסה לישיבה
ואף כבר בתור ילד בחיידר, השאיפה של כל אחד היא לזכות
להיות חבר בקפסולה הזו, להפוך ל'חבר מן המניין'".

ושלא נטעה: "החלוקה בין הקפסולות היא לכל הרוחב. זאת
לא רק קפסולת לימודים, אלא חיים נפרדים של ממש. מטבח
אחר ופנימיה אחרת. כי יש להבין: שיעור א' וב' יכולים לצאת
למקרי הצורך מחוץ לישיבה, אלא שהתנאי לכניסה חזרה לישיבה
זו טבילת במקווה ואז דינו כ'טבול יום'. לעומת זאת, בשיעור ג' זה
כבר לא מועיל, כי 'טבול יום' אינו יכול לאכול על טהרת תרומה,
וכן על זה הדרך יש עוד הרבה פרטים שאין כאן המקום להאריך.
"למרות זאת", אומר לנו שלמיהו בהתרגשות, "המצאיאות
שאנו משוכנים ב'מתווה הקפסולות', עדיין אינה אומרת שאנו
מנותקים לגמרי זה מזה. כי למרות ההפרדה - אנחנו עדיין ישיבה
אחת, ולפעמים גם מקבלים היתר לפתוח את הקפסולות במקרים
מיוחדים - בדיוק כמו המקרה שהיה בשבוע האחרון..."
ועל כך נקרא מחר בעז"ה...

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה ראשית מדי יום אצלך בחייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

סוכן שנשלח לשכנע בעל-עסק לערוך היתר עסקה, ונתברר שיש לעסק שני סניפים. האם מגיעה לסוכן עמלה כפולה?

משולחנו של הרה"ג רבי מרדכי הלוי שוורצבורד שליט"א מורה הוראה 'נאות שמחה' - מודיעין עילית

תשובה: שאלה יפה מאד. שאלתי את מו"ר הגר"פ וינד שליט"א ראש בית ההוראה לעניני ריבית, ואמר שמן הראוי לתגמל את המשכנע עבור כל סניף בנפרד, כיון שבכל סניף ישנם לקוחות רבים העלולים להכשל ח"ו בעוון ריבית, וע"י שיעשה היתר עסקה ינצל המוכר וכל לקוחותיו, לכן ראוי לתגמל על כל חנות.

וכל העוסק בריבית אמר רבי שמעון בר יוחאי שנכסיו מתמוטטים, והנזהר מריבית נכסיו מתברכים. המעונין לעשות היתר עסקה, ניתן לפנות לבית ההוראה לעניני ריבית בטל: 02-5015920 שלוחה 7. ושם העסק שלו יוכנס למדריך עסקים כשרים המתפרסם ע"י בית ההוראה לעניני ריבית.

שאלה: תלמיד חכם העוסק בעריכת 'היתר עסקה' לחנויות ביקש מחברו שיטלפן לבעלי עסקים ע"פ מדריך העסקים שבאותה עיר וישכנע אותם לערוך היתר עסקה, וקבע איתו שעל כל עסק שיצליח לשכנע יקבל סכום מסוים. אחר טרחה והסברה, בסייעתא דשמיא שוכנעו אכן כמה בעלי עסקים והגיעו לערוך היתר עסקה אצל הרב. אולם אחד מהם הודיע שיש לו שני סניפים, והרב נתן לו שני טפסי היתר עסקה ע"מ לתלות בשתי החנויות. וכאן נסתפק הרב: האם עליו לתגמל את ה'סוכן' המשכנע עבור שתי חנויות, או שמא שתי החנויות דינן כחנות אחת, כיון שהן בבעלות אדם אחד, ושכנעו אחד עולה לכאן ולכאן.

האם מותר לספר לראש ישיבה שאחד מתלמידיו רצה לעבור לישיבה אחרת?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר 'חפץ חיים'

בידו מסיבות שונות, כתב בבאר מים חיים שאין לבני העיר האחרת לגלות דבר זה לאחד מבני העיר הראשונה, ואף אם כבר התגלה הדבר בפני רבים, משום שכל אחד מאנשי העיר הראשונה יתרעם על דבר זה, כיון שאין זה כבוד להם שרבים רצה לעזובם, וזה נקרא רכילות".

ודוגמה נוספת, אקטואלית ונפוצה מאוד: "וכן בחור ישיבה שרצה לעבור לישיבה אחרת [מחמת חסרונות שיש בראשונה] ולא התקבל, יש שכתב (שו"ת לחפץ בחיים ח"א סי' לז) שיש בזה משום רכילות על הישיבה הראשונה שרצה לעבור ממנה, ועל כן אסור לספר זאת לראש הישיבה של הישיבה הראשונה [אם יתרעם עליו, וכן לבחורים שבה שיתרעמו עליו], אפילו אם הדבר ידוע בישיבה הראשונה".

בהלכות הנלמדות היום בסדר הלימוד היומי (כלל ב סעיף ג) מכריע ה'חפץ חיים' כפי הדעות הסוברות שאיסור רכילות קיים גם כאשר הדברים כבר נאמרו 'באפי תלתא' ויש להם פרסום. ובהמשך דבריו מביא דוגמאות מעשיות הנובעות מהכרעה זו: "ולפי זה, אם שותף אחד רצה להסתלק בנדון העסק שלו משותפו, כי חשב שאחרים ישתתפו עמו, ולבסוף לא עלתה בידו (וכן בכהאי גוונא חתן מהשידוך שלו), אסור לגלות דבר זה להשותף הראשון שלו, אף דכבר נשמע דבר זה באפי תלתא או יותר... דוודאי ינקוט ליה בלבו על שותפו על דבר זה שרצה להסתלק מאתו...".

ב'ביאורים ומוספים' של 'דרשו' מביאים לכך דוגמאות נוספות מחיי היום יום: "וכן לגבי רב שרצה לעבור לעיר אחרת ולא עלתה

'צורת הפתח' שנמצאת בתוך שדה מוקשים - מה דינה?

עירובין דף י

"ולחוש דילמא שביק פתחא"

בכגון דא הוי ריעותא בצורת הפתח או לאו. ולכאורה ניתן להביא ראיה ברורה בנידון זה, שאם לא עוברים בצורת פתח זה, בטל ממנו שם פתח, מהגמרא בעירובין (י:): וליחוש דלמא שביק פיתחא רבה ועייל בפיתחא זוטא, ומפרש רש"י, שמשום כך בטל תורת פתח ממנו. ואומרת הגמרא, אמר רב אדא בר מתנה, חזקה אין אדם מניח פתח גדול ונכנס בפתח קטן. הרי לפנינו שאם היתה כזו מציאות שהיו מפסיקים להשתמש בפתח המתוקן בלחי, היה מתבטל שם 'פתח' ממנו. וא"כ קל וחומר בענייננו, שלא עוברים בשדה מוקשים מפני הסכנה, שמתבטל שם 'פתח'. ומה במקום שמניעת המעבר היא מטעמי נוחות, זה מבטל שם פתח, קל וחומר שהמניעה מצד מצוות המקום של ונשמרתם.

(ע"פ חשוקי חמד)

שאלה: באחד מהישובים הנמצא על גבול הצפון, מותקן עירובין למהדרין הסובב את כל שטח הישוב והשדות מסביב, ע"י צורת הפתח כדת וכדין. והנה, מאחר שכמה וכמה פעמים אירעה חדירת מחבלים באיזור זה, החליט הצבא להניח מוקשים באזור, ובין השדות בהן הונחו המוקשים יש שדה של הישוב אשר מסביב לה יש צורת הפתח, והתעוררה שאלה על כשרות העירובין, מכיון שאין אפשרות לבוא ולהיכנס לאותה שדה מפני הסכנה, א"כ אולי בטל כוחה של צורת הפתח, מכיון שאין כאן 'פתח' הראוי לכניסה ויציאה. מה הדין?

תשובה: שורש השאלה הוא, האם מתנאי הכשרות של 'צורת הפתח' צריך שיוכלו להיכנס ולצאת דרך אותו פתח. ובאם דבר זה אכן מתנאי הכשרות של צורת הפתח, יש לדון בנידון שלפנינו, שמצד הפתח עצמו הוא ראוי לכניסה ויציאה, אלא דארי הוא דרביע עליה, מצד דין 'ונשמרתם מאד לנפשותיכם', והאם גם

* שיעורים בפרק כיצד מברכין במסגרת תוכנית בזכות התורה (שלוחה 27)

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666

אילו מלאכות אסור לעשות ביום טוב אף לצורך 'אוכל נפש'?

Doron Horowitz/Flash90

בכמות גדולה, לצורך תקופה ארוכה, ונראה הדבר כאילו אינם נעשות לצורך יום טוב. ויש הסוברים שמלאכות אלו אסורות ביום טוב מדאורייתא. והן אסורות אף כאשר לא היה ניתן לעשותן בערב יום טוב, וכן אף כשהן נעשות בשינוי מהצורה שבה רגילים לעשותן בימות החול.

[שו"ע תקו, ב, ומשנ"ב ה-ו; שו"ע תקי, ב, ומשנ"ב ז; וראה שו"ע תקד, א, ומשנ"ב ט]

המלאכות הקשורות בהכנת התבואה, החל מהחרישה והזריעה, ועד ה'ריקוד', שהוא ניפוי הקמח לפני הלישה - אסורות ביום טוב גם כאשר הן נעשות לצורך 'אוכל נפש'; למעט מלאכת 'בורר', שמותרת ביום טוב לצורך אוכל נפש, בתנאים מסוימים, (ראה להלן). וראה במקורות בנוגע למלאכת 'הטוחן'.

וטעם האיסור, משום שהדרך היא לעשות מלאכות אלו

אבן קטנה נפלה לתוך קערת 'סלט' ביום טוב - האם מותר להוציאה?

שהתערבו במאכל, אבן קטנה שנפלה לתוך קערת 'סלט', וכדומה. ויש אומרים שמותר לברור בצורה שבה בוררים בימות החול, אלא שאף לדעתם, בצורה שבה מקובל לברור כמות גדולה לצורך תקופה ארוכה, אסור לברור אף כמות קטנה לצורך יום טוב.

[שו"ע תקו, ב, (וראה עוד שם), משנ"ב י-יב, ושעה"צ יא; ביאורים ומוספים דרשו, 9]

בהמשך לאמור: נחלקו הפוסקים באיזה אופן הותרה הברירה ביום טוב - יש אומרים שהיא מותרת רק בשינוי מהצורה שבה רגילים לברור בימות החול, ולכן, דבר שהדרך לברורו ביד, אסור לברורו ביד.

ולדעה זו אסור, לדוגמה, לברור ביד עצמות מדגים ובשר, קליפות

האם מותר למיין משחקים ביום טוב?

דהיינו, שמותר לברור ביום טוב כלים, בגדים וספרים, באופן שבו מותר לברור מאכלים ביום טוב, (ראה לעיל); או שהיא אמורה רק לגבי מאכלים, ואילו ברירה בחפצים אחרים אסורה מדאורייתא אף כשהיא נעשית לצורך יום טוב.

[ביאורים ומוספים דרשו תקו, 8]

בהמשך לאמור: בנוגע לחלק מהמלאכות המותרות ביום טוב לצורך 'אוכל נפש', ישנו כלל - "מתוך שהותרה לצורך אוכל נפש, הותרה אף שלא לצורך אוכל נפש", כלומר, שאם יש צורך בעשיית מלאכות אלו ביום טוב שלא לצורך אוכל נפש, מותר לעשותן.

ונחלקו הפוסקים אם כלל זה אמור גם לגבי מלאכת 'בורר',

* חלב שנחלב על ידי גוי ללא השגחת ישראל, אסור בשתייה מדרבנן, מחשש שמא עירב בו הגוי חלב טמא, והדבר אינו ניכר. ומחלבות המספקות חלב למפעלים של מוצרי חלב, אשר פועלי החליבה בהן הם גויים - יש אומרים שיתכן כי ניתן להתיר את שתיית החלב אף כשנחלב ללא השגחת ישראל, אך למעשה, יש להעמיד משגיח שיבקר במחלבות מדי כמה ימים.
* חלב שנחלב על ידי גוי ביום טוב, בהשגחת ישראל כדין - מותר לשתותו ביום טוב, אך מנהג בני אשכנז לאסור את שתייתו, אלא אם כן נחלב ישירות לתוך מאכל כלשהו.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

המתארח אצל אביו בליל הסדר - האם צריך לספר לילדיו את סיפור יציאת מצרים?

ארבע הכוסות לפי סדר ההגדה; ואף הנשים מחויבות בכך, אך במידת הצורך, הן יכולות לצאת ידי חובתן בשמיעה מפי בעל הבית, אך לכתחילה, עדיף שכל אחד מהמסובים יאמר את ההגדה בעצמו. ויש שכתב, שאף כאשר אדם מסב לבדו לשולחן ה'סדר' - יאמר את ההגדה בקול; אך בדיעבד, אף אם לא השמיע לאוזניו את הנאמר, יצא ידי חובה.

[שו"ע תעג, ו, ומשנ"ב סג-סד; ביאורים ומוספים דרשו, 72-74]

בליל הסדר, צריך לומר את ה'הגדה', או לפרש את עניניה, בלשון המובנת לכל המסובים; ובכך תתקיים גם מצות 'והגדת לבנך', האמורה על סיפור יציאת מצרים בליל הסדר.
והמתארח עם בניו אצל אביו, או חמיו, וכדומה; ובעל הבית מספר את סיפור יציאת מצרים לכל המסובים - יש אומרים שאינו מחויב לספר בעצמו לבניו, ויש חולקים.
ולכל הדעות, עליו לומר בעצמו את כל ה'הגדה', ולשתות את

הלוח היומי

כ"ט באב | רבי שמואל ב"ר צבי הירש סלנט זצ"ל גאב"ד ירושלים

יארצייט:

תרס"ט: רבי שמואל ב"ר צבי הירש סלנט זצ"ל גאב"ד ירושלים
תער"ב: רבי ישראל שלום יוסף ב"ר אברהם יהושע העשיל ממעזיבוז' זצ"ל
תעז"ד: רבי יוסף מאיר ב"ר אברהם יהושע העשיל ממכונובקא זצ"ל
תרע"ה: רבי אליהו בצלאל ב"ר יקותיאל יהודה טייטלבוים (מסיגעט) זצ"ל מטעטש
תש"ב: רבי מנחם מנדל ב"ר יהודה אריה לייב אלטר מפאביניץ זצ"ל הי"ד
תש"ה: רבי אברהם דב ב"ר מנחם נחום מראחמיסטריווקא זצ"ל
תשמ"ב: רבי אליעזר זוסיא ב"ר ישראל אברהם מסקולען זצ"ל בעל 'נועם אליעזר'

יארצייט הגאון רבי שמואל ב"ר צבי הירש סלנט זצ"ל גאב"ד ירושלים
החתן שאכל חמץ בפסח

פעם נכנס חתן צעיר לבית הג"ר שמואל סלנט בליל הסדר, כשכולו נסער, בטענה שחמיו וחמותו האכילוהו חמץ כיון שהוא מצא גרגירי חיטה בצלחת המרק. הרב לקח מראש החתן את השטריימל וניער אותו, והנה נפלו עוד חיטים... התברר שהחיטים הן משעת החתונה שנהגו לזרוק חיטים על החתן. הרב אמר לו בכעס: "מה לך לגעור באחרים? הרי אתה לא בדקת היטב את החמץ" ולומדים מכך שאדם המתעסק בחסרונותיהם של אחרים, שוכח לתקן את עצמו.

(עברא דדשא להג"ר שאול אלטר ח"א עמ' רצו)

נשתדל להמנע מלעסוק בחסרונותיהם של אחרים, ונתמקד רק בתיקון עצמנו

* חדש - שיעורים בפרק כיצד מברכין במסגרת תוכנית בזכות התורה (שלוחה 27)

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il